UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto aniano ep[iscop]o [et] co[n]fessore. Cap[itulum]. xix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

¶ Alias quoqꝫ apud caſtrum gallinariū ꝑdi-
cans hyrūdinibꝰ eū garritu impediētibꝰ ſilen-
tium impoſuit: ⁊ donec ipe predicauit nulla ip-
ſarumamplius canere ꝓſumpſit. ¶ Hoſpitatꝰ
a quodā milite eundē ad penitētiam prouoca-
uit: ꝑdicens ei ꝙ cito alibi māducaret. Qui do
mum ſuam diſponās ⁊ peccata confitens: dum
ad mēſam ſederet ſubito expirauit. Traſeunte
illo per apuliam: burſam repperit in via dena-
rijs tumeſcētē. Quā cū ſocius accipere vellet:
vt pauperibus daret: ⁊ franciſcus prohiberet:
oratione premiſit: ⁊ ſociū burſam accipe iuſſit.
Indeqꝫ ꝓtinus ſerpēs magnus exiuit. ¶ Cum
quidā frater grauiter tentaret: cogitabat vt ſi
ſcriptum aliqd de manu eiꝰ haberet: tentatio re
cederet: ſed cū ſecretū pādere non auderet: vir
dei hoc ꝑ ſpm̄ cognoſcēs: quaſdam dei laudes
ſcripſit: ⁊ fratri chartā tradidit: quā cū porta-
ret oīs tentatio eū reliquit. Dū aūt ſanctus in-
firmꝰ iaceret: ⁊ idē frater tunicā eiꝰ habere de
ſideraret. Franciſcus eiꝰ optatū cognoſcēs fra
trem vocauit: ⁊ tunicā illi poſt mortē poſſiden-
dam cōceſſit. ¶ Secerdotes autē plurimū ho-
norabat: ⁊ in tantū eorū ordinē ponderabat: ꝙ
ad ſacerdotiū nūꝙ ꝓmoueri voluit: ſed in dia-
conatus ordine ꝑmanſit. ¶ Cū ṽo ad diē ꝓpin
quaret: extremū: lōga infirmitate cōfectus ſe
nudū ſuper nudā humū poni fecit: ⁊ fratres ad
uocans cācellatis manibꝰ benedixit: ac in mo-
rem cene dominice bucellam eis panis diuiſit.
Et ſumpto viatico ad extremā horā veniēs ſpi
ritū emiſit. iiij. noñ. octobꝛis. die dñico anno do
mini. M. ccxxvi. Cuius animā quidā frater in
modū ſtelle ad celū aſcēdentē cōſpexit. ¶ Mi-
niſter etiā terre laboris in extremis agens: cū
dudū loquelā amiſiſſet: ſubito cepit clamare: ⁊
patrē frāciſcū: vt ſe expectaret rogare. Querē
tibus quid diceret: rn̄dit ꝙ patrē franciſcū vi-
debat: qui ad celos pergebat. Et ſtatim in pace
obdormiēs patrē ſecutꝰ eſt. Illi ṽo poſtmodū
eadē hora inuenerūt ſanctū a carne migrauiſſe
cuius corpus aſſiſij apud ſanctā mariā de ange
lo ſepultū eſt: vbi ⁊ multis miraculis claret.

¶ De ſctō aniano epō ⁊ cōfeſſore. Cap. xix.

ANianus
alexandrinꝰ epi
ſcopꝰ diſcipulꝰ
btī marci euāge
liſte: et eiuſdem
in epiſcopatu ipius ciuitatis
ſucceſſor fuit. Hic ex aphrica
nobiliſſimus ⁊ diues: dū na-
uigās circa portū alexandrie
naufragaſſet: omnibuſqꝫ ſuis
amiſſis mēdicare erubeſceret: ab vno ſibi noto
chlamyde contectus: adheſit cuidā opario re-
paratori veterum calceorū: a quo cū per triduū
non comediſſet: refectus eſt: ⁊ cum eo ad manē
dum ſe compoſuit: ⁊ artem eius in breui didi-
cit: quo poſt tempus modicum decedēte: ania
nus in domo magiſtri quondam ſui remanſit:
⁊ filium eius paruulū ſibi cōmendatū diligen-
tius enutriuit. Interea dū beatꝰ marcus alexā
drie appuliſſet ad predicādū: calciamētū eius
diruptum eſſet: aniano tradidit reſarciendū: vt
ſupra dictū eſt in paſſione ſancti marci. viij. ka
len. maij. Dum aūt anianus in vultū beati mar-
ci intenderet: qui vt angeli refulgebat: caſu ſu-
bula manū ꝑforauit: ⁊ exclamauit vnus deus:
quē marcus in terrā expuēs ⁊ lutū ex ſputo cō
ficiens: manūqꝫ perungēs cōtinuo ſanauit. Su
ſceptuſqꝫ in domū viri eū conuertit: ⁊ cum om
ni familia baptizauit: ⁊ preſbyterum ordinans
eidē infirmitates ſanandas cōceſſit: atqꝫ poſt
tempus aliqd pentapolim adijt. Exinde ania-
nus quicquid ex arte lucrabatur: trifariā diui-
debat: vnam partem pro ſuovictu retinens: ali-
am filio quondā magiſtri ſui concedēs: tertiaꝫ
pauperibus impendēs ⁊ predicationi cōtinue
inſiſtebat. ¶ Die quadam dū mulieres tranſeū
aſpectu impudico reſpexiſſet: cupiens euan-
gelium: vt ſonat ad litterā obſeruare: oculū ſibi
ſubula perforauit: carnē quoqꝫ ſuam ieiunijs ⁊
vigilijs marcerans: ſepius ad extinguendā flā
mam libidinis ſe in vaſe aque frigide ſubmer-
gebat: omneſqꝫ egros ad ſe delatos quacunqꝫ
infirmitate curabat. Iudeis quoqꝫ ipſum emu
lantibus viriliter reſiſtebat. Ad quorum ſugge
ſtionē odiētiū anianū rex babylonie mādauit:
vt quia in euāgelio xp̄ianorū cōtinetur: ꝙ ha-
bentes fidē ſicut granum ſinapis montes trāſ-
ferre poſſunt: quatenus xp̄iani montē magnū
tumide ſuo loco transferrent: alioquin aut fidē
xp̄i tanꝙ falſam abnegarēt: aut capitalē ſentē-
tiam omnes ſubirent. Epō igitur thefirhie cū
omnibꝰ xp̄ianis ex hoc ad modū afflicto ⁊ deū
pro fide ſua ſuppliciter exoranti: per angelū re
uelatur: neminem ad hoc ex fide ſua idoneū: ni
ſi monoculū anianū. Uocatꝰ igitur ab epō oīqꝫ
pplo indicto ieiunio triduano: ipe confiſus in
dño mōti mandauit: ⁊ mōs continuo ſe mouere
cepit: ⁊ de ſuo loco recedēs: tantaqꝫ celeritate
verſus babyloniā veniēs quāta nauis ꝑ equo-
ra vento pellitur: ⁊ eo vſqꝫ diuinitꝰ defert: do-
nec ad preces regis mōti mādauit: vt figeret:
ne in ciuitatē irrueret: ⁊ eādē opprimeret. Sic
qꝫ ibidē fixus vſqꝫ hodie manet. Propter quod
miraculū rex cū oī populo cōuerſus: eccleſiam
principalē in babylonia in honorē dei genitri-
cis edificauit: aliaſqꝫ plurimas baſilicas cōſtru
xit. Poſt hec dū anianus beato marco reueren-
ti occurreret: eūqꝫ ille vidēs monoculū cauſam
cecitatis didiciſſet: ipꝫ de rudi itellectu euāge
lij redarguit: illūqꝫ interrogauit: cur ipe qui ali
os illuminabat: ſeipm̄ ſanare nō potuerat. Qui
rn̄dit: ꝙ hoc miraculū ipi viri ſuo magiſtro reſer
uauerat: quē btūs marcus ꝯfeſtim illuminauit:

ipſumq̄ alexandrie ſibi ſucceſſorē epm ordina-
uit. Sed poſt magiſtri martyrium anianus oēs
ciuitates circuibat: ⁊ verbū dn̄i inſtanter p̄di-
cabat: miraculiſq̄ clarebat. Inter q̄ contractū
vnū ad queſtū ſedentē erexit: ⁊ mulierem in da
maſco obſeſſam a demonio liberauit: a quo pa-
rentes eius dolentes: eo ꝙ ex ipo immūdo ſpū
aliqua predicente plurima lucrabant: ipm ad
baiulū tanq̄ magū traxerūt occidēdū. Quē il-
le audiens famāq̄ eius ⁊ vitā ſanctā cōperiēs
libere dimiſit. ¶ Deinde anian⁹ leproſum quē-
dam a medicis incurabilē a lepra mundauit: ⁊
eum cū oī familia baptizauit: ac deinde alexan
driā deguit. Obitū aūt ſuū ſibi diuinit⁹ reuela
tum p̄ſciēs: angelica monitiōe milonē diſcipu-
lū ſuū in epatu ſibi ſubſtituit. Ipe aūt clar⁹ vir
tutib⁹ in pace q̄euit. iiij. noñ. octo. Sepultuſq̄
eſt iuxta corp⁹ bti marci in loco buculi. Cuius
corpus ꝓceſſu tpis venetias inde trāſlatum in
monaſterio ſancti clemētis recōditū ſeruatur.

¶ De ſancto petronio epo. Cap. xx.

PEtroni⁹ eps
bononie apud eandē
ciuitatē claruit tpe
theodoſij ſecundi imperato-
ris. Hic natiōe grecus ex ſtir
pe impatorū conſtantij ⁊ con
ſtantini deſcēdit: vnde ⁊ theo
doſius auguſtus ſororē ei⁹ in
cōiugē accepit. A cunabulis
xp̄ianus ⁊ litteris grecis ⁊ la
tinis eruditus philoſophie ⁊ ſacris ſcripturis
operam dedit: vñ ⁊ doctor eccleſie dei inſignis
extitit clericale adept⁹ officiū in palatio theo-
doſij cunctis prefect⁹: elemoſynas vberes pau
perib⁹ tribuebat: ⁊ corpus ieiunijs atterebat.
¶ Cum autē arriana peſtis inualeſceret. Theo
doſius petronium romam ad papam celeſtinū
direxit: pro fidei veritate diſcutienda. Qui dū
ad portū tyberinum applicuiſſet: a clericis ro-
manis a papa obuiam ſibi miſſis honorifice ſu
ſceptus eſt. Nocte enim precedenti celeſtinus
papa per viſionem a beato petro monitus fue-
rat: vt legatum imperatoris bononie in epiſco-
pum preficeret: eo ꝙ eorū eps defunct⁹ eſſet.
Summus pontifex ergo petroniū grauiſſime
ſuſcepit: ⁊ ipm ſecum in palatio manere prece-
pit. Tertia ꝟo die bononienſes ciues romā ve-
niunt: ⁊ epiſcopum ſuum pape defunctum di-
cunt: atq̄ paſtorem ſibi dari depoſcunt. Celeſti
nus igitur viſionem referens petroniū omnib⁹
approbantibus bononie epiſcopū cōſecrauit.
Qui bononiam p̄ductus populū domini verbo
⁊ exēplo docuit. Eccleſias multas ab arrianis
dirutas reparauit: ⁊ baſilicā ſancti ſtephani de
nouo conſtruxit. ¶ Poſt hec theodoſius romā
veniens: dum quendā legatum ſuum bononiā
deſtinaſſet: illeq̄ vt ſuperbus vnum nobilē ver-
beraſſet: ⁊ ob hoc a propinquis interfect⁹ fuiſ-
ſet: theodoſius iram diſſimulans bononiam ve
nit: dūq̄ iuxta ciuitatē eſſet: quidā nepos eius
obijt quē ille pacifice ſepelire velle ſimulans a
ciuib⁹: qui ei timētes portas clauſerant: ſe in-
tromitti poſtulauit. Introductus aūt: poſt ne-
potis ſepulturā in ciues irruens: multos occi-
dit: palatia ⁊ eccleſias plurimas diruit: et ciui-
tatem ex magna parte deſtruxit: propter quod
a ſancto ambroſio de eccleſia expulſus eſt: vt ſu
pra habitū eſt in legenda ambroſij. vij. idus de
cembris. Petronius ꝟo eccleſiarum reparatio
ni ſolicite intendebat. ¶ Dū autem operarium
quendam cum columna ruentem vidiſſet: ſic ſi-
gnum crucis oppoſuit: ꝙ columna integra ma-
nens cecidit: ⁊ magiſter ille in nullo colliſus ſi
mul ruit: ⁊ ſine leſione permāſit. Qui erect⁹ ret
tulit: ꝙ ad crucis ſignū ab epo editū iuuenē cā
didū ſibi aſſiſtentē conſpexerat: qui ipm ⁊ colū
nam ſubſtentās ad terrā depoſuerat. ¶ Dein-
de petronius cum imperatore cōſtātinopolim
redijt multas ab eo gratias ⁊ p̄uilegia ciuita
ti ſue obtinuit: ⁊. v. corpa ex innocētib⁹ impe-
trauit. Que ſecū deferens bononiā repedauit.
Et poſt vitā laudabilē in pace q̄euit. Sepult⁹
in eccl'ia ſcti ſtephani quam ipe edificauit. iiij.
noñ. octo. ¶ Hic ſctūs vir monachoꝝ ſtudijs in
ſtruct⁹ vitas patrū egypti monachoꝝ ſcripſiſſe
credit: quas veluti vite ⁊ p̄feſſionis ſue normā
⁊ ſpeculū amplectunt. Scribit gēnadi⁹ legiſſe
ſub illius noīe ordinationē epi ratione ⁊ humi
litate plenā: quā ob ſtili elegantiam eius fuiſſe
non credit. Sed petronij huius viri elegantiſſi
mi fuiſſe plurimi tradūt: quia in eodem tracta-
tu ſe prefectum pretorij fuiſſe deſignat. Scri-
pſit ⁊ homelias euāgeliorum plures. Hec gen
nadius de viris illuſtribus.

¶ De ſanctis amelio ⁊ amico mar
tyribus. Cap. xxi.

AMelius ⁊
Amicus marty-
res paſſi ſunt tē
pore karoli ma-
gni p̄ defenſiōe
eccleſie dimicantes. Hi duo
pueri vno die orti ſunt ameli-
us ex ciuitate auerneñ. Ami-
cus ex milite bericano tēpore pipini regis frā-
corum. Qui adeo ſimiles omnibus mēbris cor-
poris ⁊ liniamētis fuerūt: vt nec ab ipſis parē-
tibus ⁊ notis diſcerni poſſent. Similitudinem
eandem habentes ſimilitudinem etate proce-
dente: in omnibus moribus ⁊ loquela. Qui cū
a parentibus iam ſeptēnes romam baptizan-
di deferrentur: in ciuitate lucana ſeinuicem in
uenerunt: vbi inter ſe ſocietatem amiciſſimam
et vnionem voluntatum adeo firmauerunt: vt
deinceps vnus ſine alio: nec cibum vellet ſu-